

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 17. Jesuitæ publico edicto ex Bohemiæ Regno proscripti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67326)

Sæc. XVII.
A. C. 1618. ditibus conscribunt, vectigalia, census-
que publicos novis indictionibus extor-
tos in Regni calamitatem depeculan-
tur, inque usus suæ factionis avertunt,
atque e toto Regno, vix duobus oppi-
dis exceptis, Regios exauctorant, eii-
ciuntque, ac denique arma etiam in
Bohemiã, Silesiamque, ipsam post-
modum Austriam, reliquasque Provin-
cias Cæsari subiectas movent: Denique
Calviniani Prædicantes omnis rebellio-
nis auctores, divulgatis famosis libellis
ubique populum ad seditionem concit-
tarunt, imo & ipsum Fridericum Pala-
tinum Electorem postea ad Bohemiæ
Regnum evocarunt.

§. XVII.

*Jesuitæ publico edicto ex Bohemiã
Regno proscripti.*

Cum vero Bohemi rebelles non modo
Regem, sed & Cæsarem instigan-
tibus Jesuitis in se concitatos suspi-
cantur, aliunde vero ex horum bonis
ac divitiis pingue spoliũ sibi polliciti
essent, die prima Junii una omnes pub-
lico hoc edicto ex universo Bohemiæ
Regno proscribere, hujus severitatis
causas his verbis exponentes: *Omni-
bus tribus sub utraque Ordinibus satis
constat, quantis periculis, & incommodi-
tatibus*

tatibus regnum illud, a primo Sectæ Jezu-
 fuiticæ in illud ingressu, expositum, quid-
 que afflictionis, & miseriarum experti om-
 nes fuerint. Harum incommoditatum cau-
 sam unam & solam a Jesuitis dependere,
 re ipsa Defensores cognoverunt, qui id pro-
 positum sibi habent, ut Sedem Romanam fir-
 mare, & regna mundi totius omnia sub
 potestatem suam redigere possint. Nam ne
 Deum quidem reverentes, quæ ad eam rem
 facere possint, sedulo facere, Principes ad-
 versus seipsos concitare inter Ordines regio-
 num, diversam religionem foventium dissi-
 dia excitare, magistratus adversus subditos,
 & hos contra magistratus suos incitare, Re-
 ges ad nutum suum componere, & nolentes,
 Sicariorum libidini exponere, sceleratos
 quosque ad parricidia in Regibus perpetranda,
 salutis æternæ consequendæ, & purgato-
 riæ evitandæ promissione animare, amicos
 adversus invicem committere, in secreta
 omnia per auricularem confessionem suam in-
 quirere, conscientias hominum laqueum im-
 mittere, & eas ita constringere intenti sunt,
 ut sine consensu ipsorum, ne bonum quidem
 quod sit, facere audeant, quemadmodum
 etiam thesauros ingentes, Templariorum ex-
 emplo sibi compararint, in politicam guber-
 nationem sese immiscuerint, & iis qui Ro-
 manam religionem non amplectuntur, fidem
 servandam nullam esse docuerint, hæreticos
 eos proclamantes. Testimonia hujus rei sa-
 tis

Sæc. XVII.
 A. C. 1618.

Sæc. XVII. A. C. 1618. *tis manifesta, & perspicua, Gallia, An-*
glia, Hungaria, Transylvania, Veneti,
Belgium, & regna regionesque aliæ suppe-
ditant. In hoc ipso Bohemice regno, cum
post perpeffas, ex ipsorum instinctu, afflictiones
varias, Regales a Cæsare Rodolpho super ex-
ercitio religionis libero Bohemi obtinuissent
litteras, & pacta cum illis sub una, de non
vituperando, criminando, damnando, sese
invicem iniissent, inque tabulas publicas,
majoris confirmationis ergo inserenda omnia
ista curassent, veriti non fuerunt, posthabi-
ta pœnarum Majestatis literis expressarum
comminatione, Ordines sub utraque pro con-
cionibus suis calumniis proscindere, & tan-
quam hæreticos condemnare, literas Maje-
statis in alienum sensum trahere, easque
Cæsareæ Majestatis, Cameræque regalis,
Monasteriorum item, & Ecclesiasticorum,
nec non Ordinum sub una subditos minime
pertinere dicitarunt, Regem Bohemice non pos-
se Majestatis istas literas confirmare, & religio-
nis libertatem fidelibus suis subditis sine Pon-
tificis Romani consensu permittere dixerunt:
cum Papa tamen neque in Ordines Bohemice,
nec in Regem Dominum suum juris quicquam
habeat. Publice affirmarunt, Regis subditos
ad Ecclesiasticam maxime jurisdictionem per-
tinentes, a religione sua sub utraque ad eam
sub una vel invitos trahere, templa ipsis
præcludere, & aliquibus in locis solo æqua-
re, religionis exercitia prohibere, officia
Regis

Regis regnique primaria non nisi illis, qui Sæc. XVII.
A. C. 1618.
sub una sunt, administranda permittere, eos vero, qui sub utraque sunt, ab Officiis publicis nulla causa, quin imo conscientia ipsorum reclamante, cum dedecore, & ignominia remove re ausi sunt. Hac ratione id tandem effecere, ut paucis quibusdam sub una perfidis hominibus, patriæ totius administratio cederet, quorum opera patriæ interitum, fidelibus vero sub utraque Ordinibus extremam perniciem, & exterminationem accelerarunt. Cum igitur malorum omnium in regno auctores sint, indigni sunt, qui in eo diutius vivant, & tolerantur. Defensores ergo animadvertentes, mala ista finem non habitura, nec pacem in regno constantem fieri posse, sed & Regem, & Ordines omnes cum uxoribus, liberisque, & bonis suis omnibus, in summo periculo versari oportere, quamdiu Sectæ isti perniciosissimæ locus aliquis in regno relinquitur, notum omnibus faciunt, quod deliberato consilio, & omnium ordinum impetrato consensu Jesuitas omnes ex oppidis Pragensibus, Crumano item, Comurtavio, Neuhusio, Glatzio, & locis aliis, in quibus Collegia sua habent, quin imo ex toto Bohemice Regno proscripserunt, & præsentibus hisce literis in æternum proscribunt, ita ut omnes Regno quiete excedere, & nullo unquam tempo-

Sæc. XVII. re, ne sub alterius quidem Ordinis titulo
 A. C. 1618. redire in Regnum istud debeant, ni incur-
 rere in pœnam, de ipsis & omnibus eos
 excipientibus, foventibusque, certissime su-
 mendam, & perniciem sibi, fautoribusque
 suis, tanquam Reipublicæ turbatoribus,
 & manifestis hostibus, accersere ex Regni
 constitutione velint. Nullus enim plane
 reditus ipsis in regnum istud, ne ad Ro-
 mani quidem Pontificis intercessionem, pa-
 tere debet, nec si illud a quoquam expe-
 tatur, intercedere pro illis quisquam ex
 Ordinibus debeat, pœna quietis publicæ
 turbatoribus debita, in eum qui id faciat,
 constituta. Notum id literis publicis ad
 perpetuam memoriam fieri omnibus deberet.
 Alios tamen Ordines sub una in monaste-
 riis viventes, & alibi, dummodo quietos
 se gerant, hac proscriptione, quæ Je-
 suitas solos, utpote ex Regnis quibus-
 dam etiam aliis jam pridem proscriptos,
 concernit, intellectos minime volunt.

Hæc vitia Protestantes Bohemi non
 nisi ex innato in Societatem odio Jesui-
 tis exprobabant, eorum tamen Supe-
 riores, ut omnis deinceps ansa aut ju-
 sta calumniandi ratio ab eorum subdi-
 tis longe abesset, prorsus salubriter ac
 provide varias ediderunt Constitutiones
 atque instructiones, in quibus præ ce-
 teris hæc habentur: *Sæcularitas*, &
Aulicisimus insinuans se in familiaritates &
gratiam

gratiam exterorum, morbus est in Societa- Sæc. XV. I.
 te & intra & extra periculosus, & Fe- A. C. 1618.
 fuitis, qui eum patiuntur, & Nobis Su-
 perioribus fere nescientibus paulatim subin-
 trat specie quidem seu obtentu lucrifaciendi
 Principes, Prælatos, Magnates, conci-
 liandi ad Divinum obsequium hujusmodi
 homines Societati, juvandi proximos &c.
 sed revera quærimus interdum nos ipsos, &
 paulatim ad sæcularia deflectimus, id est,
 avaritice & ambitioni non minus, quam sæ-
 culares indulgemus . . . . sæcularia nego-
 tia, & quæ sunt a nostro instituto alienis-
 sima, & vehementer a spiritualibus avo-
 cant, multo magis evitari convenit, præ-
 cipue publicis ac sæcularibus Principum ne-
 gotiis, quæ ad rationem Status pertinent,
 nulla ratione indulgendam est Ordini, nec
 per quoscunque requisito, aut rogato ejus-
 modi rebus politicis se immiscendum. Id-
 circo mandamus Superioribus, ne permit-
 tant nostros iis rebus ullo modo implicari,
 & si quos ad eos propensos animadvertant,
 eos loco mutandos quamprimum procurent.

§. XVIII.

*Cæsar datis ad Utraquistas literis
 tumultus componere intentus.*

Enimvero tam atrox subditorum rebel- Anth. Dan-
 lio justam Cæsaris vindictam pro- tisc. t. 12.
 vocare videbatur, nihilominus clemen- lib. I.
 tissimus